

• Setmanari català •

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

D.ª Tecla Mussons y Mirabent

Viuda de D. Bartomeu Carbonell Casanella

¡ HA MORT, ALS 85 ANYS D'EDAT !

— E. P. D. —

Els seus aflligits fills, Bartomeu, Joseph y Sebastiá (presents) y Joan (ausent); filla, Josefa; fills polítichs, Joan Lafarga, Josefa Soler, Josefa Lafarga y Francisca Carbonell; nets (presents y ausents); germans, Antón y Francisca; germans polítichs, Sebastiá Nicolau, Adela Robert viuda de Mussons y M.ª Salomé Nicolau; nevots (presents y ausents); còsins y demés parents, y la rahó social "CARBONELL HNO. Y C.^a", de Santiago de Cuba, compleixen ab el penós dever de comunicar als seus amichs y coneuguts tan dolorosa pérdua; y a la vegada que 'ls preguen la tinguin present en llurs oracions, els hi supliquen que *avuy, diumenge, a les onze del matí*, se serveixin fer cap a la casa mortuoria, Carrer de Sant Bartomeu, núm. 16, pera acompañar el cadavre de la finada a la Iglesia parroquial y desde allí al Cementiri, per quin especial favor els quedarán sumament reconeguts.

No s' convida particularment

D.ª EMILIA ROBERT Y CARBONELL DE RENALÍAS

mori el dia 20 de Juliol de 1909, havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostólica

— (E. P. D.) —

Els seus aflligits espòs D. Joseph Renalías Balet, pares D. Manuel y D.ª Josefa, germans Panxita Manuel y Maria Josefa, germans polítichs D. Miquel y D.ª Josefa, oncles (presents y ausents), cosins y nebots (presents y ausents) y la rahó social MUNTE, MATAIX Y C.^a, supliquen als seus amichs y coneuguts la tinguin present en llurs oracions y 's serveixin assistir al aniversari que en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà, dilluns, dia 21, a les deu del matí, en la Iglesia parroquial de aquesta vila, quedantlos hi molt agrairats.

Glorificant al Dr. Robert

Malgrat la inclemència del temps, l' acte de la inauguració del monument al Dr. Robert a Barcelona, tingut lloch el passat diumenge, revestí la solemnitat extraordinaria que ja tothom s' esperava.

Omitint ressenyarlo detingudament, l' esmentat acte, per haverho ja fet aixís la premsa de la capital, ens concretarem a dir qu' en el mateix Sitges hi estigué dignament representada, donchs hi acudiren, entre altres, una Comissió de nostre Il·lm. Ajuntament, composta del Sr. Arcalde D. Pere Carbonell Mestre, el segon Tinent D. Joan Marsal, el Síndich D. Joseph Parera, els regidors Srs. Yll y Carbonell Soler y el Secretari, Sr. Mas Jornet; el Notari D. Felip Font Falp; D. Bartomeu Vías per la Societat «Prado Subrense»; D. Joséph Planas Robert pe'l «Foment Sitgetà»; els Srs. Amell, Font y Soler pe'ls Autonomistes Sitgetans y la Redacció en plé de BALUART.

Heusaquí l' hermos discurs que nostre distingit amich D. Albert Rusiñol, President de la Comissió de

Homenatge al Dr. Robert, va llegir en aquell acte y que fou en extrém aplaudit:

«Exems. y Ilms. senyors:

Ciutadans de Catalunya:

Calentes encara les cendres del doctor Robert; commosa Catalunya pèr aquella no igualada manifestació de dolor que donà l' nostre poble, que al menys en la mort, si no en la vida, sab honrar y estimar als seus grans homes, la Lliga Regionalista, avançantse al desitj de Catalunya, inicià l' idea d' aquest monument, eritant una reunió d' amichs y admiradors del doctor Robert, els representants de les societats que havia presidit l' amich inoblidable, y ab ample criteri, nomenà la comissió que immerescudament presideixo, encarregantli la honrosa tasca de portar a terme el seu pensament.

Y la comissió va dirigir-se a tots els catalans, deu dies després de la mort del insigne patrici, eritantlos a contribuir a n' aquesta obra, confiant al eminent arquitecte en Lluís Domènech y Muntaner, company nostre que fou en la primera representació catalanista de Barcelona, el projecte de l' obra, y de acòrt ab ell, al gran artista en Joseph Llimona la execució del projecte, que necessitats de l' obra escultòrica han anat modificant fins a ésser la realitat viventa que aneu a admirar.

La Comissió, per més llavis, fa acte públic de agràiment a la Lliga Regionalista, a totes les corporacions y particulars que han donat sos cabals pera el monument; a n' en Domènech y al mestre Llimona, a quina generositat se deu que el monument sigui lo que es, puix ell, pera portar a terme l' obra; no solament hi ha contribuit ab son treball invaluable, que no tindrà més paga que l' admiració y l' agràiment dels catalans, sinó fins afegint sos cabals propis als que l' amor de tots acoblá pera l' monument, y que no donaren pera la grandiositat del projecte.

Cumplert aquest dever presidencial, poques paraules he de dirvos.

Tots sabéu lo que va representar el doctor Robert en el primer alcàmetat polítich de Catalunya. Fou el apóstol, la força d' atracció, el definidor del pensament català devant de l' Estat espanyol, l' embaixador de Catalunya a Madrid y el redemptor a casa nostra. Ell tenia l' idó d' atreure y la força de convéncer; ell fou com un capdill de creuada, y a sa veu s' alçà Catalunya. De la gloria de la seva carrera, passà a la gloria de la política, posant el seu talent, el seu prestigi, la seva significació al servei de la patria, que bategava ab ansies de viure y de redimir-se en la gran «débacle» espanyola y afirmava la seva personalitat històrica y política devant de la fatal organització del Estat unitari y absorvent que'ns aclarava.

Són molt llunyans aquells dies de l' entusiasme de Catalunya pel doctor Robert. La nostra terra sembla que s' es adormida en son camí de renaixensa y sent l' aclaridor descoratiament d' un combat sense esperança, arrabant fins a dubtar dels homes que més l'estimen y mes per ella treballen. Jo tinc fé en els catalans, y crech que res pot aturar a un poble que va pel camí de la seva llibertat; crech que tornarà a lluir el sol de Catalunya y vindrà la victoria; aquell dia, els que hi siguin, vindrán al peu d' aquest monument y dirán al volgut company a qui honorem:—Ja hem acabat la teva obra; ja hem cullit lo que tu vas sembrar.

Que sigui quina s' vulgui la idea que a Catalunya triomfi sempre'l triomf serà del doctor Robert: ell fou símbol de desvetllament ciutadà; al conjur del seu nom, al escalf de la seva personalitat y de la seva simpatia, s' desvetlla Barcelona, seguì tot Catalunya y va seguir Espanya de mica en mica. Per ell, Barcelona s' significà en el dret de sufragi; per ell exèrcits de combatents s' han anat llençant a la lluita civil de la voluntat del poble. Venci el que venci en darrer terme per ell vencerà.

Si per rès mes no li haguéssim alsat el monument, per això sol el mereixeria: les generacions polítiques que després d' ell han vingut y vindrà, l' han de tenir per devanter: ell arrancà de la pedrera al carreu al qual entre tots hem de donar forma.

Aquesta es, per sobre de banderries y partits, la significació política trascendental del doctor Robert, per això al peu del seu monument han pogut venir-hi totes les tendències polítiques de Catalunya.

Dir ara més del doctor Robert, podrà semblar en mí l' aprofitament d' aquest lloc pera propaganda política. Lluny del meu pensament aytal propòsit, però permeteu al company del doctor Robert, al testimoni de ses engunies parlamentaries, que ab ell compartiem,

en Domènec y en Torrcs que m' escolten guspirejant de llàgrimes els ulls, que recordi el jorn gloriós de la seva primera intervenció parlamentaria. Nò'ls homes, el regisme esperava ab el puny clòs: tothom veia a en Robert, com un enemic que anava a llençar sobre aquella comfabulació política, l' anatema vibranta que 'l poble de Barcelona li havia encomanat.

Les eleccions havien sigut sorolloses: regionalistes y republicans havien trencat les cadenes de la influència oficial, l' organització de les trampes, els mitings havien sigut vioents, la junta de scrutini un combat en regla. Els governants volien escatimar encara a republicans y regionalistes les sis actes que guanyaren a la pinxeria y a la falsetat, però Barcelona, Catalunya, sapigueren imposar-se y les nostres actes foren aprovades. L' espectació al Congrés era fondíssima: la nostra responsabilitat, sobre tot la den Robert, enorme. Y en Robert, estava afonich com una campana esquerdada: jo vaig haver d' anunciar la interpellació.

Passavem la nit sense dormir: reviem amenaces y consells, advertencies y recriminacions... Y arribà la hora de la interpellació: el Congrés plè, bullint, vibrant en ira sorda: un home políticament impecable anava a parlar en nom d' un poble que s' alsava per un ideal...

A n' Robert, apenes se 'l sentia, però la veu va anàrseli aclarint: la seva figura d' apóstol de Crist, dominava 'l revull de aquella fera de mil caps y ses paraules anaven cayent com gotes de plom fos sobre la impacienta multitut de la representació política espanyola. Y jo pènsava, escòltant y admirant al doctor Robert, ab llàgrimes als ulls, com les que ara m' hi acudeixen, sentint l' acusació y veient brillar el ideal en la llunyanà esperançosa: vetaquí la vida alsantse de entre la mort, vetaquí la redempció.

Aquell dia no s' esborrà més de la meva memòria, com el recordarà sempre més Catalunya seguint el camí que 'l doctor Robert li senyalava, el camí de la llibertat.

Y ara, Senyor Alcalde de Barcelona, digneuse acceptar per la ciutat estimada, cap y casal de Catalunya, el monument que inicià la Lliga Regionalista, y que la Comissió executiva que immerescudament presideixo ha portat a terme ab la ajuda dels admiradors del doctor Robert, de les corporacions populars de Barcelona, ab la cooperació valiosíssima dels dos artistes en Domènech y en Llimona.

Barcelona tindrà una obra d' art que proclamarà ben alt el valor del art català y els ciutadans tindràn per exemple el recorrt perdurable del que fou un polítich integre, un patriota, un sabi, un generós, un cor caritatius que donà a la patria y a sos germans tot lo que pogué donalshi: el cor y el cervell».

Traslladada la comitiva a Cala Ciutat, en el Saló de l' Arcaldia, el mateix Sr. Rusiñol, en nom de la Comissió donà les gracies al Arcalde accidental y regidors allí presents y als representants de la família del plorat patriota.

Visiblement emocionat, el Sr. Perpiñà, en representació de la família, llegí aquest bell parlament:

«Senyors:

Posat en el cas de parlar en aquest acte com a representant de la familia del doctor Robert poques paraules tindria que dir, tan poques que ab una sola n' hi hauria prou, si tal existís, que pogues expressar tota la veemència de l' agràiment immens que sentim per tots quants moral y materialment han contribuit a enaltir la memòria venerada del s'r per nosaltres tan estimat. No la coneix aquesta paraula: preneune benèvolament el sentit en sa mes intensa y completa significació.

En aquest acte y en aquest monument heu fet obra hermosa de civisme y de cultura, dedicant al home que exalteu la inspiració fervorosa genial de l' artista y l' esforç nobilíssim de tantes y tan dignes Corporacions, que bé pot dirse que es Catalunya mateixa la qui, com a mare amorosa, proclama l' exemplaritat de un de sos fills a les generacions presents y futures. Y no d' quanto que si l' esperit inmortal del doctor Robert pugnés correspondeixi ab alguna inspiració relacionada ab el moment present, ho faria en el sentit de alentarnos a seguirlo en lo que durant tota sa vida caracterisà la seva ànima generosa, en sa bondat, abnegació y desconeixement de tot lo que fossin odis y rencors, a fi de que aquestes pedres y aquests bronzes vinguin a simbolizar un dia la pau tan ansiada de la nostra terra y el punt de convergència

de les aspiracions de confraternitat entre 'ls ciutadans de bon voler. Fora això un nou y esplèndit homenatge a sa memòria, un coronament bellíssim d' aquest monument y fins obra bona de profit y glòria per Catalunya y per Espanya.

Y ara, per acabar, us reiterem, senyors, la expresió sentidíssima de nostra perdurable gratitud per tot quant heu de fet fins avuy y seguiu fent en endavant, en honor del doctor Robert.

He dit. »

Esboç d'una festa

Era el passat diumenge, en plena plassa de l' Universitat: Una munió de nuvols cobrien la volta del cel de la ciutat, visitada cotidianament pels productes que les fumerolentes ximenyes llençen arreu proclamant orgullosos la nostra industria; la diada es presentava imposant y semblava que la cerimònia que dintre poch anava a celebrar el cap y casal de Catalunya, tingües que revestir una solemnitat més pomposa de lo que preveiem.

Decididament les masies negres començaren a descarregar sens compasió per damunt les nostres testes, al igual qu' als altres dies solemnes, en qu' els catalans de cor daren una ferma demostració d' afecte al precursor del catalanisme: el temps's deuria volgut associar als nostres plors d' arepentiment.

Pero tantost la tristesa s' disipà, tantost ens començaren a alentir els ayres de glòria y de renaixement, il·luminant de nou els cors patris el sol de la Autonomia, la pròdiga Natura enfocà també els raigs del gran astre per sobre la multitut qu' esperava frisosa el gaudiment definitiu de la glòria del Apóstol.

Bon punt la presidència ocupà son siti, bon punt els concurrents acabaren d' endressar una plegaria al Señor y Mestre en Catalanisme pera qu' ens guiri vers la terra de promisió, el «Monument den Robert» aparesqué superb y resplendent de joya per sobre la ciutat, brillant el bronze com or de valua y el marbre majesiós atenuant la resplandor de l' Apoteosis.

Els aplaudiments, les exhortacions y els visqués en aquest moment solemne es juntaren en un sol murmurí aclamant el nostre Prohom, com el zefir, el xiuxiueig dels auells y el brunziment dels arbres aclamen unànimament al Deu de la Natura.

Per fi Barcelona, Catalunya, ja te son monument que glorifica lo qu' aspira la Mare-Patria y al que despertà als catalans de sa letargia. Aquesta joia artística quedará llegada als pobles venidors y aquells veurán com es recompensa l' abnegació y el sacrifici del home y agrahirán a la Humanitat actual aquesta penyora, perque ella serà el fidedigne testimoni de la nostra propera victòria.

S. S. F.

L'assumpto de l'Hospital

VI

L' ex-Secretari Julià té una dobla mania: la de creures l' home més savi que ha nascut a Sitges, y la de volgut fer creure qu' ell ès el millor patrici.

Lo primer s' ho ha arribat a creure tan de bona fé, que ompliria d' improperis a qui s' permetés dubtar de que sa lluenga clepsa és la tapa del pou de ciència més abundant de tots els que pugui haver-hi desde Les Covetes fins al llach de Remolà. Lo segon, a copia de brillar sempre per la seva ausència en totes les suscripcions y en tots els actes de significació patriòtica, de posar dificultats a l' establiment de la caseta destinada a guardar un bot salvavides y de voler impossibilitar la construcció del nou Hospital... ha lograt ferho creure a tots aquells que consideren que patriotisme vol dir travallar contra la Patria.

Y el distingit bimaniach no's deixa perdre ocasió d' exhibir la seva flaca, pera delectació dels que tenim la sort de presenciar les evolucions de la seva sapiència y del seu sitgetanisme. Ara de poch ha estat admirablement deliciós, superantse com may a sí meteix:—que ja és dir!

Vegéu, vegéu quina instància més savia y patriòtica ha presentat a l' Ajuntament:

«Ilmo. Sr.

Buenaventura Juliá Masó, mayor de edad, natural, vecino y residente en esta villa, cuyas circunstancias constan en su cédula personal que acompaña para ser devuelta, expone:

Que, mediante el edicto de cinco del corriente, ha podido el vecindario por vez primera enterarse oficialmente de que se proyecta levantar un nuevo Hospital, invitándosele á reclamar á los efectos del artículo 29 de la Instrucción de 24 de Enero de 1905 sobre contrataciones municipales.

El suscripto, una vez adquiridos los necesarios datos, se considera en el deber patriótico de formular la presente reclamación, que afecta no solo al emplazamiento del nuevo asilo benéfico, sino también á la parte sustancial del expediente.

Debe considerarse una verdadera desgracia que, á pretexto de hallarse amenazando ruina el antiguo edificio destinado durante siglos á Hospital de San Juan Bautista, se hubiera concertado la venta perpetua de un establecimiento municipal que, por su espléndida situación sobre el mar, por su extensa área edificada y por sus históricos recuerdos, constituía un complemento del alma local.

Explica el desencanto sufrido con dicha enajenación la donosa manera con que el nuevo dueño ha transformado aquella residencia benéfica con solo aplicar escasas cantidades á su inteligente conservación, aumentando con ello extraordinariamente el valor de un inmueble cedido por el módico precio de cuarenta mil pesetas.

Perdido para este Municipio el dominio sobre el antiguo Hospital, quedó planteado el problema de escoger para el nuevo asilo un acertado emplazamiento. La fortuna al sentir del suscripto no ha acompañado en semejante tarea á los llamados á solucionar el referido importante aspecto de la cuestión.

No necesita al efecto el recurrente acudir á razonamientos propios; le bastan los fundamentos de los dictámenes emitidos por el mismo autor de los planos. En primer lugar, dicho facultativo rechazó uno de los emplazamientos ofrecidos para Hospital alegando su proximidad á Casas de la población y su vecindad con huertas saturadas de abonos mal olientes, pero en cambio, aceptó como buena una finca pegada á un estercolero público y lindante con un Caserío obrero. En segundo lugar, reconoció que el nuevo edificio es de los que necesitan agua potable abundante, pero que es lo cierto no podrá recibirla con presión bastante para surtir el establecimiento benéfico sin el auxilio de bombas perfeccionadas. Por último, confesó que el desagüe de un asilo, en si mismo insalubre, no podía lograrse en forma definitiva ante la falta de cloacas adecuadas para conducir á distancia las aguas sucias y otros detritus malsanos, proponiendo sustituir las con la construcción de pozos sistema Mourás que desahoguen en otros ciegos de muy problemática porosidad.

Tan graves inconvenientes deberían haber bastado para realizar el proyectado emplazamiento, pero considera el suscripto que cabe todavía, en un buen arranque de patriotismo, enmendar las equivocaciones padecidas si de veras se quiere que el nuevo Hospital de San Juan Bautista se halle dotado de todos aquellos perfeccionamientos modernos que puedan convertirle en una construcción modelo y asegurarle las ventajas y alabanzas reservadas en el porvenir á toda obra perfecta.

La objeción de tenerse ya adquirida la finca donde se proyecta levantar el nuevo Hospital, no destruye los referidos defectos de su emplazamiento, mayormente siendo posible enajenarla otra vez por análogo precio y pudiendo utilizarse los planos aprobados aun cuando se varie el sitio de su edificación.

El reclamante no trata de dificultar la obra, ni tiene datos para impugnar las condiciones de su subasta, pero anhela en beneficio de la una y de la otra mayor perfeccionamiento, facil de conseguir si domina el verdadero patriotismo en los gobernantes locales, interesados en primer término en que la construcción del nuevo Hospital de San Juan Bautista se vea rodeada de los mayores aciertos y no sea mas tarde motivo de torpes arrepentimientos.

En el supuesto de que será cumplida con toda scrupuloridad la Instrucción del famo vigente, no se alude siquiera á la infracción de sus preceptos, cuyo incumplimiento anularia el expediente.

En vista de las precedentes consideraciones y usando del derecho reconocido á todo vecino.

Al Ilmo. Ayuntamiento reclama el suscripto que se

acuerde gestionar amistosamente la rescisión de la venta del antiguo Hospital, aplicando á ello, así como á la mejora del benéfico asilo, los donativos metálicos de entusiastas compatriotas. Caro de fraca sar tales gestiones, desistir del proyectado emplazamiento en «La pedrera», designando otro que, sin apartar de la vista pública el nuevo Hospital, no adolezca de los defectos detallados en este escrito.

Conseguido un mas saludable emplazamiento, activar la celebración de la necesaria subasta con arreglo á lo legislado en este ramo, siempre bajo la base de que se trata de una obra de exclusivo carácter municipal.

Todo ello se reclama por ser de pública conveniencia y de absoluta justicia».

El lector haurá rigut de gust llegint les precedents incoherencies; pero a nosaltres ens sembla més caritatius plànyer al pobre bimanach.

Deu ens lliuri d' una idea fixa!

Y de dues idees fixes, i que 'ns en lliuri més, encare !...

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 17

Va celebrarse de segona convocatoria, presidintla el Sr. Arcalde D. Pere Carbonell Mestre y assistinthi els regidors Srs. Dalmau, Marsal, Parera, Yll, Mitjans y Carbonell Company.

Llegida y aprovada l' acta de la sessió anterior, el Consistori se entera de les principals disposicions contingudes en el Butlletí Oficial de la Província y dona aprovació a variis comptes.

Acte seguit la Presidència manifesta que, donant cumpliment a lo acordat en una de les sessions anteriors, el prop passat diumenge va còncorar al acte de la inauguració d'un monument al «fill predilecte de Sitges», doctor D. Bartomeu Robert Yarzábal, una Comissió del Ilustríssim Ajuntament, compost del Sr. Arcalde y dels regidors Srs. Marsal, Parera, Yll y Carbonell Soler; afegint que 'ls gastos ocasionats per tal anada a Barcelona se 's havia sufragat cada regidor de la seva particular butxaca.

El Sr. Carbonell Company fa algunes observacions, que la Presidència promet atendre, respecte al cable del parallamps que acaba de instalarse en el campanar del Santuari del Vinyet.

El Sr. Mitjans exposa que certa família habitant en una casa de camp de aquest terme passa grans necessitats a causa de trovar-se malalt algun dels seus individus; acordantse que mentrés es trovi en aytal situació dita famíliafiguri continuada en la llista de les que tenen opció a medicines per compte del Municipi.

Per la seva part el Sr. Dalmau, com a President de les Cenferencies de Sant Vicenç de Paül, manifesta que procurará qu'aquèstes auxiliis en lo possible a la necessitada família de referència.

A continuació el propi Sr. Mitjans, ab aquella prossopopeya quixotesca qu'el caracterisa, posa de manifest que desde fa quinze dies ha notat un canvi de personal a les Oficines del Municipi, lo que l'extranya, perque, al dir de ell, la Lley prevé que l'nomencatament de personal és atribució exclusiva del Ajuntament.

La Presidència li adverteix qu'esta equivocat, donchs no 's tracta de cap empleat de plantilla sino de un temporero, la designació del qual és de l'incumbència de l'Arcalda. D'altre modo—obsérvala—jo m' hauria guardat prou de nomenar al empleat a que aludeix el Sr. Mitjans!

Tanca la boca el Sr. Mitjans, es tracta de algun altre assumpte d'escassa importància y se aixeca la sessió.

NOVAS

La inserció de les esqueles mortuòries que van a primera plana 'ns priva de publicar en aquest número, com era la nostra intenció, un gran cliqué grafich del monument al Dr. Robert inaugurat a Barcelona. Per lo tant, fins a un altre número no podem donarlo.

•*

Dimarts al vespre va arribar a aquesta vila nostre amich el genial artista D. Santiago Rusiñol, acompanyat de sa bella y gentil filla María.

Ab tal motiu, bon nombre dels seus amichs es congregaren aquella vetlla al «Caú Ferrat», ahont va passar-se agradablement la estona escoltantli les xispejants anécdotes y atinats judicis, producte de sa fina observació de les coses, sobre son rescent viatge a l'Argentina.

Al endemà, en l'expres de Valencia, retornà a Barcelona el Sr. Rusiñol, les visites del qual, que 'ns resulten sempre tan agradables, de veres celebra-rem sovintegessin.

•*

La forta mestralada de a principis de setmana, continua ab fermesa la despulla de fulles del arbrat, ja propia de aquesta estació del any, fent caure també molta rapa dels garrofers.

• Ab satisfacció consigném que 'ls Srs. Arcalde y regidors que oficialment anaren a Barcelona el passat diumenge ab motiu de la inauguració del monument al «fill predilecte» de aquesta vila, el Dr. D. Bartomeu Robert, es pagaren els gastos particularment, apesar de complir en tal ocasió ab un acort consistorial.

Contrasta la manera de procedir dels nostres concejals desde 1904, ab lo que avans era ja quasi endémich a la Casa de la Vila; que en algunes époques fou, en materia de viatges y techs, extraordinariament escandalós pe 'l despilfarro que representava.

* La Junta Municipal de Vocals associats, que per la aprovació dels pressupostos devia efectuarse el dimarts passat, no tingué lloch per falta de número. Se celebrarà de segona convocatoria el prop-vinent dimecres, dia 23.

* L' altre dia, a quarts de sis del vespre, ja fosch, en ocasió de venir de Vallcarca un carro propietat de nostre distingit amich D. Joseph Rovira, al que gujava el seu dependent Cristófol Massó y en el que hi anaven altres cinqu pagesos, al ser al retom de «La Creueta» aparesquè un automòbil a la punta de la volta, en direcció a Barcelona.

Al adonarsen, el matxo va espantarse; fugint de la carretera y cayent junt ab el carro, que s' esmolà, al fons de un barranch. Devant del perill, lograren saltar del veïcul, y surtiren ilesos del percans, aquells pagesos; no tenint igual sort el carreter, que no abandonà el carro, donchs va surtirne ab centusions a les cames.

L'automòbil continuà en sa vertiginosa carrera, sense que 'ls que l' ocupaven es cuydassin pera res de auxiliar a ses víctimes, les que per miracle no sofriren pitjors consecuencies.

Creyém seria molt convenient es dictessin ordes ben series proibint la excessiva velocitat de aquets monstres moderns per les carreteres, principalment a les hores de nit, en les que, per la potenta forsa de llum que porten, son pas resulta encare més perillós; sobre tot en les nostres, esplanades en terreny tan accident.

* Segons la Prempsa de la capital, pe 'l Ministeri de Marina se ha concedit permís pera construir en la nostra Ribera un edifici destinat a guardar el bot salvavides de la Societat de Salvament de Naufrechs de aquesta vila.

Diumenge passá a millor vida l' apreciable compatriota D.ª Antonia Mirabent Hill de Mirabent, quins enterro y funerals, celebrats al endemà, es vegeren sumament concorreguts.

— A la edat de 30 anys, dilluns morí a Barcelona la bondosa compatriota D.ª María Puig Mestres de Pérez, filla de nostre distingit amich el conegut industrial D. Joseph Puig.

— Víctima de traidora malaltia, divendres morí l' agraciada compatriota D.ª Dolores Carreras Pou, a la preciosa edat de 24 anys.

En son enterro, que tingué lloch ahir al matí, es patentaren les grans simpaties de qu'en vida gosava; havent acompanyat son cadavre a la última estada, les seves amigues, ab atxa.

Rebin les affligides famílies de les finades el nostre més sentit pésam.

Demà, a les dèu del matí, en nostra parroquial Iglesia se celebraran misses en sufragi de l' ànima de la malaguanyada compatriota D.ª Emilia Robert de Renalias, la que, morta a Barcelona l' any passat en la flor de sa joventut, en vida de tant apreci y tantes simpaties gosava.

Ha passat a millor vida, a l' avansada edat de 85 anys, la virtuosa compatriota D.ª Tecla Mussons y Mirabent, viuda de D. Bartomeu Carbonell y mare de nostres bons amichs D. Bartomeu, D. Joseph, D. Sebastià, D. Joan y D.ª Josefa; als quals, al igual que a la demés família, transmetém ab tan trist motiu la sincera expressió del nostre condol.

Avuy, diumenge, a les onze del matí, tindrà lloch l' enterro de la finada.

* L' excés d' original ens obliga a guardar pera el vinent número variis treballs, entre ells un article sobre l' exposició de cuadros de nostre amich y compatrioti D. Joaquim Sunyer Miró que s' inaugurarà dintre poc en el «Fayans Català» de Barcelona.

POSTALS VISTES de SITGES

EL PARAISO
9 * PARELLADAS * 9

Ans	Guix
Pipes	Tinta
Pintes	Llapis
Miralls	Paper
Gemeles	Gomes
Sanivets	Plumes
Raspalls	Carpetes
Boquilles	Xinxetes
Cascabells	Calendaris

COBERIS de MILAN

OBJECTES PERA REGALOS

EMULSIÓN MARFIL

de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal, sosa y guayacol.

PREMIADA EN LA EXPOSICIÓN DE ALEJANDRÍA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el escrofulismo, raquitismo, bronquitis crónica y toses rebeldes. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece á los niños, desarrollando el sistema óseo.

Laboratorio Químico-farmacéutico de F. del Río Guerrero (sucesor de González Marfil) : MÁLAGA

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA • *

GRAN ASSORTIT en

camisas, corbatas, mocadors y tots els articles pertanyents al ram

* La Camiseria que ven més barat Especialitat en camisas á mida

SOBRE MONEDER

* Servy Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Noviembre de 1899 *

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Illes Balears, Canàries i Costes de Afrika; y ahont no hi hagi Administració de Correos, estan obligats a admètrel a la circulació els carters y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos y certificat, desde cinqu centins fins a 50 pessetas, en qualrevol classe de moneda y en tota mena de fracci nu requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poble més petit. Es indispensable era encarrechs al Comers, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pen-sions, mesadas, etc. etc. Uneh que resolt las dificultats de giro de petites cantitats. El SOBRE-MONEDER DATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadell SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHS al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINA : GOYA, 19; MADRID

Joseph Selva y Junyent

14, Ayqua, 14 : SITGES

Haben obtingut la representació de una important Agència de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lietra de cambi, a interés modich, ofereix els seus serveys.

MÁQUINES WERTHEIM

Accessoris
y tota mena de reparacions
en máquines de cusir.

Venda a plassos.
Grans rebaixes al comptat.
Célebre maquina RAPIDA
pera cusir y brodar
Máquines pera fer mitja.

Representant en aquesta vila:

Pere Balcells Amat

Carrer de Sant Pau, núm. 31

* Venda y lloguer de finques *

Es ven una torre ab totes les comoditats, com ayqua, bany, cuyna econòmica, jardi, etc., propria a la Estació del ferrocarril, ab mobles o sense ells, y a bon preu.

Es venen sis torres de distints preus y desde sis mil pams de terreny a quaranta mil, ab ayqua, jardí y horta, panys, cuyna econòmica, etc., rebent de plè a plè tot el sol al hivern.

Es venen cases en distints carrers, ben orientades y ab generals comoditats.

Es ven una pessa de terra ben cultivada, de tres jornals: ceps moscatell y macabao; a preu reduit.

Es lloguen xalets y cases ab mobles, a la Ribera y altres principals punts de la població.

Rahó: B. Carbonell Batlle, Parelladas, 5

Máquina fotográfica

Folding Pocket Kodak A. núm. 3

De venda en aquesta Administració.

JAUME TORRENTS

SASTRE

Participa haver rebut el género
pera la Temporada de Hivern.

Sant Pau, 29.—SITGES

Trains de Sitges a Barcelona

De Sitges cap a Barcelona

A les 5'12: Tren de carga de Tarragona, ab 2.ª y 3.^a
A les 6'53: Tren correu de Valencia, ab 1.ª, 2.ª y 3.^a
A les 8'34: Tren lleuger de Sant Vicenç, ab 2.^a y 3.^a
A les 9'46: Tren missatger de Tarragona, ab 2.^a y 3.^a
A les 11'44: Tren mixte de Madrid, ab cotxes 2.^a y 3.^a
A les 15'41: Tren carga de Mora fins al Prat, 2.^a y 3.^a
A les 16'24: Tren correu de Madrid, ab 1.^a, 2.^a y 3.^a
A les 19'06: Tren lleuger de Sant Vicenç, ab 2.^a y 3.^a
A les 21'23: Tren omnibus de Tarragona, ab 2.^a y 3.^a

De Barcelona cap a Sitges

A les 5'20: Tren mixte de Valencia, ab 2.^a y 3.^a
A les 9'30: Tren correu de Madrid, ab 1.^a, 2.^a y 3.^a
A les 10'26: Tren carga de Tarragona, ab 2.^a y 3.^a
A les 12'50: Tren omnibus de Reus, ab 1.^a, 2.^a y 3.^a
A les 15'46: Tren mixte de Madrid, ab cotxes 2.^a y 3.^a
A les 18'16: Tren lleuger de Sant Vicenç, ab 2.^a y 3.^a
A les 20'01: Tren correu de Valencia, ab 1.^a, 2.^a y 3.^a